

SVATÝ JAKUB

ČASOPIS ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI ČECHTICE
PRO KOSTELY ČECHTICE,
KŘIVSOUDOV, BOROVNICE, ZHOŘ

S l o v o k n ě z e

Měsíc březen nám přináší v liturgii postní dobu. Poselství papeže Benedikta XVI k postní době 2011 nás učí:

„ abychom každý den osvobozovali své srdce od hmotných břemen, od sebestředného vztahu ke světu, od vztahu, který nás ochuzuje a brání nám, abychom se otevřeli a dali k dispozici Bohu a bližnímu. Tradiční praxí půstu, almužny a modlitby, které jsou vyjádřením našeho odhodlání obrátit se, nás postní doba učí, jak můžeme žít láskou ke Kristu stále radikálnějším způsobem.“

Otec Zdzislaw

Ročník IX

BŘEZEN 2011

číslo **3**

Vychází 1. neděli v měsíci

Články vítány

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Čechtice.

Pro kostely Čechtice, Křivsoudov, Borovnice, Zhoř.

Náklady na tisk jsou 5 Kč. Dobrovolné příspěvky dávejte do sbírky.

nám. dr. Tyrše 64, 257 65 Čechtice. tel.: 317 853 317, e-mail:

rkfcechtice@centrum.cz internet: www.cechtice.eu/farnost

Bernhard Vošický

Kdo je pan profesor Vošický? Jeho předkové pocházejí ze Zhořské farnosti. Kořeny rodu sahají do Chmelné, Kuňovic a Miřetic. Dědeček Alois Vošický se narodil roku 1878 v Jeníkově. Zemřel ve Vídni roku 1933. Babička Marie, rozená Fialová (1880 – 1952) pochází z Dobříkovic. Z jejich sedmi dětí byl otcem pana profesora Johann Vosicky (1918 – 2002), doktor medicíny. Bratr pana profesora Karel Vosicky je také lékařem.

P. Liz. Dr. Bernhard Johann VOSICKY se narodil roku 1950 ve Vídni. Je řeholníkem -cisterciákem v klášteře Heiligenkreuz (Svatý Kříž) nedaleko od Vídně a konzistorním radou arcidiecéze Vídeň. Je taktéž vysokoškolským profesorem pro liturgické vědy papežské vysoké školy pro filosofii a teologii Benedikta XVI. v Heiligenkreuz a farářem a poutním ředitelem v Heligenkreuz.

Zároveň vede i modlitební společenství Přátelé Heiligenkreuz (Svatého kříže), ve kterém je zapojeno 1800 modlících se. Je také autorem knih, např. Schau auf den Herrn (Pohled' na Pána), Bernhard über Bernhard (Bernard o Bernardovi), In Liebe heilen (Uzdravovat v Lásce)

Je pastýřem i mimo hranice své fary, pro mladé i staré, pro obyčejné lidi stejně jako pro akademiky, pro kněze a řeholnice jako pro lidi, kteří přicházejí do vztahu s Bohem znovu po mnoha letech. Je uznáván nejen svými spolubratry, ale také lidmi, kterým pomohl v jejich duchovních potížích. Jeho silnou stránkou je osobní pastorece. Celé hodiny sedí ve zpovědnici a obětavě navštěvuje nemocné. I když bývá „obležen“ mnoha lidmi, člověk má vždy pocit, že je pro něho ve chvíli, když s ním mluví, ten nejdůležitější.

Má vřelý vztah i k našemu kraji. Už v dětství byl v Čechticích i v Jeníkově, zná i Dobříkovice, Křivsoudov, Keblov či Lukavec, kde je v kontaktu se svým jmenovcem a vzdáleným příbuzným.

Potkat Boží osvobozující lásku

*Na prahu postní doby uvádíme jeho článek o významu svaté zpovědi. Převzato z časopisu SVĚTLO č. 49/2010 se svolením vydavatele. Původně se rozhovor objevil v časopise VISION 2000 – 6/2010 Otázky kladl Christof Gaspari
Překlad -lš-*

K přijímání chodí (v kostelech v Rakousku) téměř všichni, ke zpovědi jich chodí méně. Jsou farnosti, kde děti před prvním svatým přijímáním nepřistupují ke svátosti smíření. Kde je chyba?

Proč se někteří tak málo zpovídají?

Začnu trochu humorně. Před několika lety jsem byl na slezském poutním místě Hora svaté Anny. Tam se přicházejí v létě lidé zpovídat: mladí, staří, policisté, vojáci, kněží stojí v řadě před zpovědnicí. Jeden místní františkán ukázal na tyto lidi a řekl: „V Polsku se ještě hřeší, tak se lidé zpovídají. U vás (v Rakousku) už asi nikdo nehřeší.“

V tom je ten problém. Lidé u nás sice hřeší, ale nezpovídají se, protože neuznávají hřích. Zvykli si na to, dívat se na hřích jako na kavalírský delikt nebo ho prostě potlačí. Kdo má špatné svědomí, naučí se ho potlačovat. A čím více se svědomí otupí, tím těžší je poznat a uznat hřích. Naším problémem je chybějící vědomí hříchu.

Jak je možno poznat hřích? Podstatou hříchu je jasný rozchod s Bohem, vědomé a dobrovolné porušení Božího zákona. Ale kdo zná Boží přikázání? Třeba to třetí o svěcení dne Páně. Neděle byla odjakživa spojena s návštěvou mše svaté, abychom se setkali se Zmrtvýchvstalým a On nás vtáhl do svého života, smrti a zmrtvýchvstání. Mnoho lidí už o toto životní setkání s Kristem nestojí. Nechápu to jako hřích, když nejdou na mši, distancovali se od Krista. Oni však také často nevidí v Kristu živého Boha a neuznávají ho za svého Vykupitele.

Ale jsou také lidé, kteří chodí pravidelně do kostela, ale nezpovídají se. Kde je chyba?

I zde chybí vědomí hříchu. Ježíš říká v Horském kázání: „Blahoslavení čistého srdce, protože oni uvidí Boha.“ Této čistotě svědomí už mnozí lidé nepřikládají váhu. Myslí si, Bůh je stejně milosrdný. On přivře oči a nebude brát moje hříchy a slabosti tak tragicky. Také Ježíšova slova jako „Kdo se dívá na ženu žádostivě, již s ní zhřešil ve svém srdci“, chápou jako přehnaný požadavek. Jak by mohl Ježíš něco takového chtít! Anebo: „Kdo opustí svou ženu a vezme si jinou, cizoloží.“ O tom říkají: „To už dnes není možné tvrdit.“ Některé požadavky, které jsou v Písmu svatém výslovně uvedeny jako vlastní

Ježíšova slova, se pokládají za nadsázky. To už není aktuální! V tom nastal zlom: neznají Krista a jeho mravní učení.

Mnozí si myslí: Lehké hříchy snad ... Ale vědomě proti Kristu, to ne!

Vědomí hříchu musí růst. Jak se to děje? Tím, že se intenzivně modlím a čtu Písmo svaté. Když se modlím, Duch Svatý sestupuje do mého srdce. Je to On, kdo nás vyvádí z hříchu. Dává nám poznat, že naše srdce není čisté: Nesmýšlíš tak, jak smýšlí Bůh. Nejsi v souladu s jeho vůlí. A pak je tu četba Písma svatého: čím lépe známe Písmo svaté, tím lépe známe Krista. Kdo nezná Písmo, nepoznává hřích. A kdo se nemodlí, nedává vstoupit Duchu Svatému, a již to je hřích.

Neschází nám také odpovídající návod ze strany církve?

Zcela jistě. Když mi ně kdo řekne, že neví, z čeho se má zpovídat (a takových je mnoho), dám mu do ruky zpovědní zrcadlo. Musí nechat na sebe působit Desatero alespoň deset minut. Často se dostaví reakce: To všechno já mám! Jiní říkají: To je příliš heslovité. Těm dám přečíst části prvního listu svatého Pavla Korint'ánům (kap. 13) o lásce: všechno snáším, všechno přetrpím, nenadýmám se, nikdy nepřestávám...

Pak si může položit otázku: Jsem takový, že všechno snáším, nenadýmám se? Dobře se také poznáme podle Horského kázání: nesud'te, žehnejte, neproklínejte, modlete se za ty, kteří vám ubližují, vyjmi trám ze svého oka. Nebo: Z každého zbytečného slova budete skládat účty. To je velmi aktuální pro novináře a kněze. Kdo s takovými pravdami porovná svůj život, má ve zpovědi o čem mluvit.

Čím se vyznačuje dobrá zpověď?

Mnozí si myslí, že musí vypočítat co nejvíce hříchů co nepřesněji. Nejdůležitější je však lítost. Někdo může krásně líčit své hříchy. Ale vůbec jich nelituje.

Příklad: Muž ženatý třicet let poznal jinou ženu, jsou si duševně velice blízcí a pak „někdy dojde k nějakému sexuálnímu vztahu. Ale jak toho mám litovat, když duchovní partnerství je tak dobré?“

Že mám někoho rád pro jeho duchovní vlastnosti, to ještě není hřích. Ovšem nevěra ano! To je porušení slibu být po celý život věrný. A toho je třeba litovat a napravit.

Je třeba lítost prožívat v hlubokém citovém pohnutí?

Lítost je pokorné a zkroušené srdce. Poznávám svou ubohost a slabost a jako marnotratný syn říkám: Zhřešil jsem a nejsem hoden nazývat se tvým synem. Uznávám a vyznávám, že to, co mě spojuje s Bohem, bylo porušeno.

Není tedy nutné velké citové dojetí?

Někdy může dojít na slzy lítosti. Zažívám to často u některých mladých lidí: pravé slzy, protože je jim líto, že urazili Boží lásku k člověku vyslovenou lží, pomluvou. Je mi líto, že jsem

druhým ublížil. Ale není to rozhodující. To rozhodující je odpor k hříchu a rozhodnutí: Již nebudu hřešit.

Lítost a předsevzetí jsou tedy těsně spojeny?

Ano. Čím uvědomělejší je tento akt vůle, tím lépe. Nejlepší je proměnit úkon lítosti v pevný úkon víry: Můj vztah ke Kristu již nesmí být takový jako dosud. Je možno být také konkrétní: vzít do rukou kříž, postavit před obraz Božího Milosrdenství: Ježíši, důvěřuji Ti!

Věřím, že mě můžeš skutečně naplnit a učinit šťastným. Všechno ostatní, čemu jsem dříve dával přednost, nebylo naplněním. To je lítost. Zpověď je tedy přiznání: na jedné straně k vině a na druhé straně příklonění ke Kristu, jedinému Vykupiteli, protože sám se z vin nemohu vyhrabat.

Jak je to s pokáním?

Rád ukládám jako pokání skutky. Třeba u kněží: „Polib oltář a evangeliář s láskou a nikoliv jako rituál. Líbáš Pána na ústa.“ Skutek pokání je také toto: osobám, s nimiž mám problémy, žehnat, nikoliv rukou, ale v srdci a pohledem. Přát této osobě více milostí, než kolik jsem obdržel já.

Tak je možno překonávat odpor. Působení je uzdravující: vztahy se mění. V Ježíšově jménu odpouštím 77x7krát. Nebo: Požádat osobu o odpuštění, případně jen před Boží tváří. Obrácení není jen věcí okamžiku, je to proces.

P. Bernhard Vosicky OCist.

Co plánuje Jakoubek?

V pátek 11.2. proběhlo další z pravidelných setkání MC Jakoubek na čechtické faře. Tentokrát byl na programu karneval. Po přivítání v podobě písniček a říkanek a nezbytné svačinky si děti samy omalovaly vybranou čelenku – masku. Pak už došlo na tančení s šátky, různé hry a soutěže, nechyběly sladké odměny.

NA DALŠÍ SETKÁNÍ PŘIPRAVUJEME:

Březen 4. 3. Ubrousková technika pro děti – jarní motivy, zvířátka

18. 3. Přednáška P. Jana Balíka: *Dítě jako dar*

Výtvarná činnost pro děti: výroba květin z papírových talířků

Duben 1. 4. Beseda s P. P. Svobodou - vojenským kaplanem v Afghánistánu – zveme především tatínky!

Výtvarná činnost pro děti: společná práce – rozkvetlá louka (tisk)

15. 4. Volná herna pro děti, popovídání pro maminky

29. 4. Mgr. Marie Říhová: projekt *Čtení s nečtenáři – Příběh o čtyřech flétničkách* Výtvarná činnost pro nejmenší – tvoření prstovými barvami

Přijďte mezi nás! Začátek vždy v 9.30 h.

Dívky a ženy každého věku zveme rovněž na

VEČER S UBROUSKOVOU TECHNIKOU,

který se bude konat 11. března od 19 h v prostorách fary – vede pí. Ludmila Brixí, cena 45,- Kč (za materiál)

Za maminky L.Kasperová

DĚTSKÝ A MINISTRANTSKÝ DEN

Vlašimský Vikariát pořádá v sobotu 26. března 2011
vikariátní dětský a ministrantský den,
který se uskuteční na statku v Palčicích.

www.palcice.cz

Hlavní téma dne bude: Čeští svatí.
Zájemci, přihlašujte se u svých kněží.
Srdečně zveme.

MASOPUSTNÍ KOUTEK

- Potkají se dva proroci: „Tak tobě se vede dobře, a jak mně?“
- „Lukáši, jaká je země, která oplývá mlékem a medem?“ ptá se učitel náboženství. „Lepkává.“
- Učitel náboženství: „Co si asi pomysleli hosté na svatbě v Káně, když Pán Ježíš proměnil vodu ve víno?“ „Toho pozveme zase!“
- Tak co, modlíš se každý večer?“ ptá se pan farář při návštěvě malého chlapce. „To za mě dělá každý večer maminka.“ „A co říká, prosím tě?“ „Bohu dík, že jsi už v posteli.“
- Jedna nevěsta dostala SMS: Jan 4, 18. Citát měl však znít:
1 Jan 4,18, to je: Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání.
Místo toho si vyhledala v Písmu: Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž.
- Maminka ukazuje dítěti Bibli: Podívej to, je Ježíšek a jeho maminka Maria.“ „A kde je táta? Aha, ten to asi fotil.“

D Á – L I P Á N B Ů H , B U D E ...

BŘEZEN- PRVNÍ PÁTEK – 4. 3., 15.30, Křivsoudov

BIBLICKÉ HODINY - vždy ve středu v 19 hodin;

Křivsoudov – 2. 3., Čechtice – 9. 3., Chmelná – 16. 3.

MŠE SVATÁ PRO DĚTI – 1. neděle v měsíci, Křivsoudov

SPOLČO DĚTÍ - pátek 17 – 19, Chmelná, 1x za 2 týdny

SPOLČO MLÁDEŽ (6. – 9.) - pátek 19.00, 1x za 2 týdny, fara Čechtice

MC JAKOUBEK - pátek 4., 11. a 18. 3., více uvnitř časopisu

VIKARIÁTNÍ KONFERENCE – 15. 3., 9.00, Divišov, P. Jaroslav Konečný

PŘÍPRAVA NA BÍRMOVÁNÍ – pátek 25. 3., 19.00

MŠE SVATÁ VE CHMELNÉ – středa 30. 3., 15.15

MŠE SVATÉ ZA ZEMŘELÉ – 1. mše sv. v měsíci všední den

POPELEČNÍ STŘEDA – 9. 3.

MINISTRANTSKÝ A DĚTSKÝ DEN – Palčice, sobota 26. 3.

ROK 2011 – NĚKTERÉ AKCE

Pout' Levý Hradec -Velehrad (4. a 5. etapa):

Sobota 16. 4.: Divišov – Čechtice 28 km;

Neděle 17. 4.: Čechtice - Pacov 23 km

FARNÍ POCHOD – okolo Křešína – 30. 4., 8.30

POUŤ NA SVATOU HORU – sobota, 14. 5.

NOC KOSTELŮ – 27. 5., Borovnice

ČECHTICKÁ LILIE – 6. srpen, farní zahrada Čechtice

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE MADRID – 16. – 21. 8.

APOŠTOLÁT MODLITBY - BŘEZEN

1. Aby národy Latinské Ameriky zůstávaly věrné evangelium a velkoryse přispívaly k sociální spravedlnosti a pokoji.
2. Aby Duch Svatý dával světlo a sílu křesťanským společenstvím věřícím, kteří jsou pronásledováni nebo diskriminováni kvůli evangelium.
3. Za pochopení závazného podílu všech pokřtěných na misijním poslání církve a za vytváření pouta jednoty mezi všemi, kdo se vody a Ducha Svatého znovu narodili a oblékli v Krista.

K R O N I K A

Pohřby:

Miloslav Borek – 12. 02. 2011, Mnichovice

Lidmila Bočková – 19. 02. 2011, Křivsoudov